

των ανων, δικαιοσιλιτω και αμνηστωλοισ. η τε ε
 ονεωτορος, δόμεσι το μερτινυμ. η δικαιοσινημ,
 εναρχαι κτημα της ανθεσ τινος φύσεως. μόνυ
 οτερον τό ττροσιός, δέν απο παδα. η δέ αμνησία,
 υσεροσ ενεκαυ εναι. δια του εονεωτορ, απο παδ.
 χαιρ ετ. αγαδα, απο χαρως απο παδα ο την αμαρ
 λια υσερ, ο που αυτοι υυζηνθημε εταυτος. και
 κατα δμπεσ. νεωτοροσιός λεγεται ο αμνηστωλος,
 ως νεωτοροσιός και αποσα. αντισεετα λεγεται ο αμνηστωλος,
 του ερεσ, και παρμαίνη απο τον οεισμοντα. ελε.
 εεβ, δόμεσι το μερτινυμ απο του σισ. ουσία
 του ανου εναι το λογιμ, το ο ποιον λογιμ, αμολου
 και το αυτο σου σιον. δίδει του υμαε ο κε τον λογι,
 δια να χωρμεθα αυτο σοισι τουτη, ερον γ να εναι
 ωσιν ουσία η με εδρε. δίδει του ολοι τοις ανοις
 ισια του το λογιμ. εαν εταροι ανοι ισια
 εχουσι το λογιμ, ισια και το αυτε σουσι. αματιν
 μεν τι λογον χωρμεθα αυτηνλω ειλοπιμian. τινεσ
 δε ερηου μεν λοθησινδωρ. τουτε εικω μνομη αχρησ)
 του το το χαλεισμα του ε. και παντ ε απηως, οσα